

prima instanță: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău
judecător: O. Cojocaru
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
judecători: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

dosarul nr. 2rac-394/2016

DECIZIE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul Iulia Sîrcu
Judecători Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță, Nicolae Craiu, Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de avocatul Anatol Lupașcu, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Slandcor” și recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Slandcor”, în persoana administratorului Svetlana Cernomoreț,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Direcția generală transport public și căi de comunicații a Consiliului municipal Chișinău împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Slandcor” cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de avocații Anatolie Lupașcu și Denis Ipati, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Slandcor” și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 decembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 08 decembrie 2015 Direcția generală transport public și căi de comunicație a Consiliului mun. Chișinău a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Slandcor” cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii a indicat că, în baza deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 67/4 din 15 martie 2007, și, ulterior prin decizia nr. 2/39-8 din 04 martie 2014 Direcția generală transport public și căi de comunicație a Consiliului mun. Chișinău a semnat contracte de locațiune cu SRL „Slandcor” privind darea în locațiune pentru folosirea încăperilor: cu suprafață de 115 m.p., ulterior din 03 aprilie 2015 cu suprafața de 223,3 m.p. din pasajul subteran a Pieței Dimitrie Cantemir, mun. Chișinău.

A mai afirmat că, la 21 mai 2014 de către OUP al SUPCE a SCAUP a DP mun. Chișinău a fost pornită cauza penală nr. 2014011042, pe factorii de decizie la desfășurarea activităților comerciale în pasajele subterane din mun. Chișinău a unor agenți economici care refuză achitarea chiriei.

În baza ordonanței de percheziție din 28 iulie 2014 pe materialele cauzei penale de la Direcția generală transport public și căi de comunicații a Consiliului mun. Chișinău au fost ridicate contractele de locațiune, lista calculelor pentru arendă la pasajele subterane pentru anii 2010- 2014, fiind efectuată inspectare financiară.

În baza actului privind rezultatele inspectării financiare tematice la Direcția generală transport public și căi de comunicații a Consiliului mun. Chișinău, efectuată în baza autorizațiilor și ordonanței Direcției Poliției mun. Chișinău nr. 9937 din 13 august 2014 privind inspectarea financiară tematică privind legalitatea transmiterii în chirie a spațiilor din pasajele subterane și corectitudinea calculării plății respective, la Direcția generală transport public și căi de comunicații a Consiliului mun. Chișinău în perioada de activitate 01 ianuarie 2010 – 31 august 2014, în baza actului de verificare a suprafeței efectuate de Inspectia Financiară la 04 septembrie 2014 sa constatat utilizarea surplusului de suprafață, spații și încăperi neincluse în contractul de locațiune, cu suprafață de 75 m.p. din pasajul subteran, fiind astfel diminuată neîntemeiat plata chiriei și prejudiciat bugetul municipal cu 162 013,75 lei.

Conform prescripției Inspecției Financiare din 30 septembrie 2014 Direcția generală transport public și căi de comunicații a Consiliului mun. Chișinău a fost obligată ca până la 30 octombrie 2014 să întreprindă măsurile necesare în vederea restituirii integrale a prejudiciului cauzat la bugetul de stat, cu obligarea SRL „Slandcor” să achite suma de 162 013,75 lei pentru surplusul spațiului utilizat.

Astfel, la 15 octombrie 2014 în adresa SRL „Slandcor” a fost expediată somația privind achitarea sumelor sus indicate, însă prin răspunsul primit sa relatat dezacordul.

Susține reclamanta că, în scopul lichidării încălcărilor depistate, în temeiul Hotărârii Guvernului RM nr. 1026 din 02 noiembrie 2010, privind organizarea activității de inspectare financiară, Inspectia Financiară din subordinea Ministerului Finanțelor a expediat prescripție pentru executare Direcției generale transport public și căi de comunicații a Consiliului mun. Chișinău.

Faptul care a impus reclamantul să se adreseze cu acțiune în instanță, deoarece SRL „Slandcor” și-a exprimat dezacordul asupra sumei înaintate spre achitare.

Solicită Direcția generală transport public și căi de comunicații a Consiliului mun. Chișinău încasarea de la SRL „Slandcor” a sumei în mărime de 162 013,75 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 decembrie 2015, s-a admis acțiunea; s-a încasat din contul SRL „Slandcor” în beneficiul Direcției generale transport public și căi de comunicații a Consiliului mun. Chișinău suma în mărime de 162 013,75 lei; s-a încasat din contul SRL „Slandcor”, în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 4 860,41 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 21 decembrie 2015, reprezentantul SRL „Slandcor”, avocatul Anatol Lupașcu a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 decembrie 2015,

iar la 22 decembrie 2015, reprezentantul SRL „Slandcor”, avocatul Denis Ipati a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii, amânarea achitării taxei de stat.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2015, în temeiul art. 368 CPC, s-a respins, din lipsă de temei, demersul reprezentantului apelantei SRL „Slandcor”, avocatul Anatol Lupașcu privind amânarea achitării taxei de stat până la pronunțarea deciziei, nu s-a dat curs cererii de apel, fiindu-le fixat termen până la 02 martie 2016 pentru lichidarea neajunsurilor apelului.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016 s-a respins apelul declarat de reprezentanții SRL „Slandcor”, avocații Anatolie Lupașcu și Denis Ipati cu menținerea hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 decembrie 2015.

La 26 iulie 2016, avocatul Anatol Lupașcu, în interesele SRL „Slandcor” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, consideră neîntemeiată decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Consideră recurentul că instanța de apel, nu a reținut spre examinare prevederile contractului de locațiune nr. 15/17 din 26 martie 2007, încheiat în baza deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 67/4 din 15 martie 2007, și anexele nr. 1, nr. 2 care sunt parte integrantă a contractului de locațiune.

Susține recurentul că, cuantumul chiriei poate fi modificat doar în baza acordului comun al părților contractante sau în conformitate cu prevederile legii.

Afirmă recurentul că, a respectat întru totul obligațiunile asumate prin contractul de locațiune.

Invocă că, instanțele de judecată au examinat superficial, neprofesional cu aplicarea greșită a normelor dreptului material care reglementează raporturile juridice, instanțele au dat dovadă de părtinire, în favoarea reclamantului, deoarece ultimul și-a motivat cerințele prin prisma capitolului VIII Cod civil, însă instanțele de judecată argumentează soluția prin prisma art. 1398 alin. (1) Cod civil.

Mai susține recurentul că, de către instanțele de judecată au fost ignorate prevederile art. 267 Cod civil, dispunând încasarea sumei pe o perioadă de 5 ani, atunci când norma juridică stabilește cert că termenul general de prescripție extinctivă este de 3 ani, deși, acest argument a fost invocat de către recurent în ambele instanțe.

Totodată susține că, un alt motiv care contestă legalitatea hotărârilor date de instanțe sunt și calculele atașate la dosar cu referire la estimarea valorii prejudiciului, deoarece aceste înscrisuri, culese la calculator, fără a fi semnate și fără a argumenta cumva cifrele din conținutul acestor înscrisuri nu pot servi în calitate de probă, pentru a putea fi puse la baza unei hotărâri judecătorești, care nici nu au fost evaluate cu calculele corespunzătoare.

Consideră greșit și argumentul instanței precum că, fiind stabilit de către o autoritate publică utilizarea suprafeței suplimentare de către SRL „Slandcor” în mărime de 74 mp., în pasajul subteran din Piața Dimitrie Cantemir, actul emis nu a fost contestat de SRL „Slandcor”, în cazul în care actul emis nu a fost adus la cunoștința recurentului, acesta fiind lipsit de dreptul de a-l contesta.

Suplimentar a mai indicat recurentul că, membrii comisiei care au participat la verificarea suprafeței încăperii transmise, și au efectuat aceste măsurări și, respectiv, acest act, nu sunt abilitate cu asemenea competențe. Or, dreptul de a măsura dimensiunile unei suprafețe imobiliare aparține serviciilor cadastrale abilitate și nu poate fi atribuit oricui - ofițerului de poliție, procurorului, avocatului și nici judecătorului.

Prin urmare susține că, o asemenea circumstanță urma a fi stabilită prin constatarea faptului de persoane abilitate, cu perfectarea în final a unui proces-verbal contravențional sau poate penal, cu aducerea la cunoștința pretinsului vinovat a acestui document, fiindu-i explicate drepturile, inclusiv de a-l contesta pentru a respecta modul juridic corect de documentare a unui delict, care se pretinde că a cauzat și prejudicii materiale ce urmează a fi compensate ori benevol ori forțat.

La 29 iulie 2016, SRL „Slandcor”, în persoana administratorului Svetlana Cernomoreț a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu examinarea cauzei în fond.

În susținerea recursului a indicat că, consideră hotărârile neîntemeiate și ilegale, deoarece instanțele au ignorat prevederile art. 267 Cod civil, dispunând încasarea sumei pe o perioadă de 5 ani, fără a reține că, termenul general de prescripție extinctivă este de 3 ani.

Susține că, calculele anexate la dosar contravin normelor procesuale, în cazul în care nu sunt semnate de persoana responsabilă sau autoritatea care li-a emis, iar cererea prin care a fost solicitat calculul detaliat a fost respinsă de către instanță.

Indică că, instanțele de judecată urmau să scoată cererea de pe rol, deoarece reprezentantul reclamantului de nenumărate ori nu s-a prezentat la examinarea cauzei, mai mult ca atât, instanța de apel a încălcat normele procesuale, fără a da dreptul părților de a depune noi cereri și demersuri, și a prezenta noi probe.

Consideră recurenta că de către instanțele naționale a fost încălcat principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procesuale, precum și, accesul liber la justiție, prin ce au fost lipsit de a participa la un proces echitabil, de a se apăra, dreptul la un recurs efectiv, fapt ce contravine prevederilor Convenției Europene pentru Apărarea drepturilor Omului și Libertăților fundamentale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că

recursurile declarate la 26 iulie 2016, și respectiv la 29 iulie 2016, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016 sunt depuse în termen, în cazul în care copia deciziei a fost expediată în adresa părților la 23 mai 2016 (f.d. 24, Vol. II), iar la materialele cauzei nu se regăsește dovada recepționării acesteia de către părți.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 10 august 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa participanților la proces cererile de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 12 octombrie 2016, recursul declarat de avocatul Anatol Lupașcu, în interesele SRL „Slandcor” și recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Slandcor”, în persoana administratorului Svetlana Cernomoreț, s-au considerat admisibile și s-au fixat spre examinare într-un complet de 5 judecători pentru examinarea fondului recursului pentru 09 noiembrie 2016.

În conformitate cu art. 441 Codul de procedură civilă în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Examinând argumentele invocate în cererile de recurs în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile neîntemeiate, care urmează a fi respinse, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și/sau hotărîrea primei instanțe.

Înaintînd acțiunea în judecată împotriva SRL „Slandcor”, Direcția generală transport public și căi de comunicație a Consiliului mun. Chișinău a solicitat încasarea sumei în mărime de 162 013,75 lei pentru utilizarea neautorizată, cu titlu de locațiune a unui spațiu care excede condițiile contractului bilateral.

Judecând pricina în cauză prima instanță cît și instanța de apel au admis acțiunea integral.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că, soluția dată de instanța de apel este una corectă, fapt ce rezultă din determinarea exactă a naturii juridice a litigiului, criteriu, care presupune prin sine lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele.

Materialele dosarului denotă faptul că prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 2/39-8 din 04 martie 2014 „Cu privire la prelungirea relațiilor

contractuale de locațiune a încăperilor din pasajul subteran din str. Ion Creangă, Piața Dimitrie Cantemir, SRL „Slandcor” s-a decis a da în locațiune pe un termen de zece ani, fără drept de privatizare SRL „Slandcor” încăperile cu suprafața totală de 223,3 m.p din incinta pasajului subteran din str. Ion Creangă-Piața Dimitrie Cantemir, avînd destinația de spații comerciale, iar contractul anterior de locațiune a fost dispus a se păstra în arhivă (f.d.19).

Tot actele cauzei mai denotă faptul că la data de 03 aprilie 2014 Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație al mun. Chișinău și SRL „Slandcor” au semnat contractul de locațiune nr. 28/14, fiind determinat și cuantumul minim al chiriei anuale în mărime de 5052,96 lei (f.d.20-22), iar prin anexele nr.1-6 s-a stabilit cuantumul chiriei pentru perioada 2009-2014 în baza contractului nr. 15/07 din 26.03.2007 (f.d. 24-30).

Astfel, obiectul prezentului litigiu îl formează încasarea sumei de 162 013,75 lei, prejudiciu cauzat bugetului municipal în perioada inspectată în urma diferenței de suprafețe neincluse în calculul minim al chiriei anuale.

La caz, Colegiul constată că potrivit art. 14 alin.(1), (2) și (3) Codul civil persoana lezată într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat astfel. Se consideră prejudiciu cheltuielile pe care persoana lezată într-un drept al ei le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului încălcat, pierderea sau deteriorarea bunurilor sale (prejudiciu efectiv), precum și beneficiul neobținut prin încălcarea dreptului (venitul ratat).

Dacă cel care a lezat o persoană într-un drept al ei obține ca urmare venituri, persoana lezată este în drept să ceară, pe lângă reparația prejudiciilor, partea din venit rămasă după reparație.

Conform prevederilor art.875 din Codul civil, prin contractul de locațiune, o parte (locator) se obligă să dea celeilalte părți (locatar) un bun determinat individual în folosință temporară sau în folosință și posesiune temporară, iar aceasta se obligă să plătească chirie.

Potrivit art. 1398 alin. (1) din Codul civil, cel care acțiunează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

În baza actului privind rezultatele inspectării financiare tematice la Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicații, întocmit de Inspekția Financiară pe lângă Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova s-a stabilit că, SRL „Slandcor”, potrivit contractului de locațiune arendează spații din pasajul subteran Piața Dimitrie Cantemir cu suprafața de 115 m², în conformitate cu actele de verificare la fața locului, planului de amplasare a gheretelor și a deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 67/4 din 15.03.2007, suprafața transmisă în arendă constituie 190 m².

Mai mult ca atât, de către Inspekția Financiară a fost întocmită și prescripția privind lichidarea iregularităților constatate în cadrul inspectării financiare tematice la Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație prin care s-a stabilit, în mod repetat, diminuarea plății chiriei de către SRL „Slandcor” și solicitată restituirea integrală a prejudiciului cauzat bugetului municipal (f.d. 13).

În temeiul pct.7 lit.j) din Hotărîrea Guvernului nr.1026 din 02.11.2010, privind organizarea activității de inspectare financiară, a fost aprobat

Regulamentul privind organizarea și funcționarea Inspecției financiare din subordinea Ministerului Finanțelor, în cadrul exercitării funcțiilor sale Inspecția financiară înaintea conducătorilor și executorilor de buget ale entităților supuse inspecției (controlului) financiare prescripții executorii privind lichidarea iregularităților constatate în cadrul inspecției (controlului) financiare și monitorizează executarea acestora.

Instanța de recurs consideră corecte concluziile instanțelor ierarhic inferioare precum că actul emis nu a fost contestat de către SRL „Slandcor”, cât și actul de inspecție întocmit de către Inspecția Financiară care atestă cu certitudine și stabilește prejudiciul cauzat de către SRL „Slandcor” bugetului municipal prin utilizarea suprafeței suplimentare și neachitarea plății chiriei pentru aceasta.

Nu poate fi reținut argumentul avocatului Anatol Lupașcu, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Slandcor” și Societatea cu Răspundere Limitată „Slandcor”, în persoana administratorului Svetlana Cernomoreț precum că de către instanțele de judecată au fost ignorate prevederile art. 267 Cod civil, dispunând încasarea sumei pe o perioadă de 5 ani, atunci când norma juridică stabilește cert că termenul general de prescripție extinctivă este de 3 ani, deoarece prejudiciul cauzat de către SRL „Slandcor” a fost stabilit doar în urma verificării la fața locului efectuată la data de 04 septembrie 2014, dată de la care începe a curge termenul de prescripție.

Prin urmare, instanța de recurs menționează că speței date îi sunt aplicabile prevederile art.272 Cod civil care reglementează începutul curgerii termenului de prescripție extinctivă și anume alin.(1) termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Or, la data de 04 septembrie 2014 de către inspectorul principal al Inspecției Financiare, ofițerul principal de investigație al Departamentului de Poliție mun. Chișinău, ofițerul de urmărire penală al Departamentului de poliție al mun. Chișinău și specialist în transport al Direcției Generale Transport Public și Căi de Comunicație în rezultatul verificării a fost întocmit actul de verificare a suprafeței/încăperilor transmise în locațiune/arendă de către Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație al mun. Chișinău agenților economici, conform căruia s-a constatat că, la data de 04 septembrie 2014 suprafața folosită suplimentar în arendă (locațiune) cu plată de către apelanta-pârț SRL "Slandcor" constituia 74 m.p inclusiv : 37,2 m.p spații comerciale și 36,8 m.p spații auxiliare (f.d. 14).

Instanța de recurs consideră neîntemeiat argumentul SRL „Slandcor”, în persoana administratorului Svetlana Cernomoreț precum că de către instanțele naționale a fost încălcat principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procesuale, precum și, accesul liber la justiție, prin ce au fost lipsit de a participa la un proces echitabil, de a se apăra, dreptul la un recurs efectiv, fapt ce contravine prevederilor Convenției Europene pentru Apărarea drepturilor Omului și Libertăților fundamentale.

Din materialele dosarului se atestă faptul că intimatul Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație a fost citată legal potrivit avizului de

recepție (f.d.232, vol.I), contra semnătură pentru a se prezenta în cadrul ședinței de judecată din data de 21 aprilie 2016, ora.10.00 în incinta Curții de Apel Chișinău. Totodată la 13 aprilie 2016 Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație a depus referință.(f.d.233-235, vol.I) Iar, potrivit procesului-verbal din 21 aprilie 2016 avocatul Anatol Lupașcu, în interesele SRL „Slandcor” a invocat că e posibil examinarea cauzei în lipsa părților care nu s-au prezentat.(f.d.11-13, vol.II)

Prin urmare, în circumstanțele expuse nu se pot reține ca întemeiate argumentele avocatului Anatol Lupașcu, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Slandcor” și Societatea cu Răspundere Limitată „Slandcor”, în persoana administratorului Svetlana Cernomoreț precum că atât instanța de apel cât și prima instanță ar fi pronunțat o soluție greșită pe motiv că nu a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond și că a dat o aplicare eronată normelor de drept material.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră, că instanțele de judecată corect au admis acțiunea ca întemeiată, deoarece în conformitate cu art. 118 Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și al obiecțiilor sale.

În plus, raportînd la actele cauzei, motivele invocate în cererea de recurs și coroborînd temeiurile indicate cu prevederile art.432 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că argumentele aduse în susținerea cererii de recurs nu își găsesc încadrare în prevederile legale.

La caz, recurenții nu au prezentat în cadrul examinării pricinii în instanța de apel și prima instanță probe concludente, pertinente întru susținerea pretențiilor invocate, iar argumentele recursurilor sunt declarative, lipsite de suport legal și probatoriu.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că hotărîrea primei instanțe și decizia instanței de apel sunt întemeiate și legale, iar argumentele invocate de către recurenți sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de avocatul Anatol Lupașcu, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Slandcor” și recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Slandcor” în persoana administratorului Svetlana Cernomoreț.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Direcția generală transport

public și căi de comunicații a Consiliului municipal Chișinău împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Slandcor” cu privire la încasarea sumei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecători

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru